

DE STANDAARD

'OMDAT IK THUIS ZO VERSCHRIKKELIJK ONGELUKKIG BEN'

GRATIS EN SNEL THERAPIE VOOR JONGEREN IN ANTWERPEN

Jongeren tussen 10 en 20 jaar die zich slecht in hun vel voelen en geen privétherapeut kunnen betalen, moeten in Antwerpen niet wanhopen. Ze kunnen er gratis, anoniem en snel terecht bij Tejo.

Van onze redactrice

Een knus historisch hoekpand in hartje Antwerpen, dichtbij de Oudaan. Op de voordeur aan de Bredestraat 2 staat nog de naam van de vzw die hier vroeger gehuisvest was, maar op de ramen kun je het logo van de Therapeuten voor Jongeren, Tejo, al zien. Elke dag om vier uur wordt de deur hier opengezet. Letterlijk, als het weer een beetje meezit.

Jongeren kunnen zonder afspraak binnenstappen en hulp vragen omdat ze depressief zijn, of een trauma hebben opgelopen, of aan zelfdoding denken. Vrijwilligers-therapeuten bieden hen dan meteen de eerste van tien gratis sessies aan.

Veel ruzie

'Ik had veel ruzie met mijn mama', zegt de 17-jarige Lindsay. 'Eigenlijk altijd, van zodra ik in haar buurt kwam.' Ze haalt haar schouders op: 'Als ik echt boos ben, klop ik op de muren. Of we staan keihard te roepen tegen elkaar. Ge weet met uw eigen geen blijf. In de familie hadden ze al dikwijls gezegd dat ik naar een psychiater moest, maar ik durfde niet.'

Lindsay is hier voor de derde keer en vindt het fijn: 'Ik zie dat ze me hier echt willen helpen. Ze gaan ervoor.' Sterker: deze keer zijn ook haar moeder en jongere zusje meegekomen, op uitnodiging van de therapeute Ingrid De Jonghe.

'Lindsay wilde van thuis weg', zegt haar moeder. 'Ze wilde begeleid zelfstandig gaan wonen.'

Maar Lindsays moeder ziet dat nog niet zitten: 'Ze doet thuis heel weinig zelf. Zo vind ik dat ze haar eigen spullen moet strijken. Zij propt haar kleren ongestreken in de kast. Daar krijgen we dan ruzie over. Ze kan ook heel moeilijk om met haar jongere zus die ADHD heeft. Of ze klaagt dat ze niet goed ziet, en als ik een bril koop, wil ze hem niet dragen. Ik heb het als alleenstaande moeder nochtans niet breed. Wat ik ook doe voor haar, het is nooit goed genoeg.'

Een zoektocht op het internet en een paar telefoontjes naar het Jongerenadviescentrum (Jac) leidden moeder en dochter uiteindelijk tot bij Tejo. 'Vroeger was ik als de dood dat de jeugdbescherming en het gerecht in actie zouden komen. Dat wilde ik niet meemaken!', zegt Lindsays moeder. 'Nu denk ik: dit hadden we veel eerder moeten doen. Hier luisteren ze niet alleen naar Lindsay, maar ook naar mij.'

Balie

Initiatiefneemster Ingrid De Jonghe (54) heeft er een carrière van bijna twintig jaar als jeugdadvocate aan de balie op zitten en schoolde zich daarna om tot therapeute. 'Omdat ik vaststelde dat ik als advocate maar heel weinig betekende in de levens van jongeren. Hun problemen waren met die ene gerechtelijke tussenkomst meestal nog lang niet van de baan.'

Nu is ze docente en studentenpsychologe aan de Plantijn Hogeschool. Een rondvraag van de studenten bij alle diensten voor jeugdhulp in Antwerpen, zowel ambulante als residentiële, leerde dat er nog een 'gat' was: 'Niemand doet aan eerstelijns geestelijke hulpverlening. En in de tweedelijnszorg, bij de centra voor geestelijke gezondheidszorg (CGG's) lopen de wachttijden op tot meer dan een jaar. We moeten ons niet verbazen over de hoge suïcidecijfers in Vlaanderen als jongeren nergens terecht kunnen!'

De Jonghe stak de handen uit de mouwen en verzamelde een team van therapeuten rond zich, die zich ertoe engageerden vier uur per twee weken gratis therapie te geven aan jongeren. Ze zijn met een 50-tal. 'Ons uurschema ligt al vast tot eind augustus.'

De provincie betaalt de huur van het pand, de mooie meubels zijn gekregen spullen en op verwarming wordt bespaard - nu maar hopen dat het snel zomert. Er zijn gratis appels voor de jongeren, en drinkwater. Meer niet.

Het initiatief draait ruim een maand en er zijn al een 20-tal jongeren langsgekomen. De Jonghe: 'We streven naar meer naambekendheid want we kunnen er meer aan en we denken dat de nood hoog is. Telkens als ik ons initiatief ga voorstellen in een school of bij een CLB stuit ik op enthousiasme.'

Zwaar

Als ze er al vanuit ging dat ze vooral jongeren met milde problemen over de vloer zou krijgen, dan heeft de realiteit haar al uit die waan geholpen.

'Zwangerschap en drugs, zware agressie op school, jongeren die misbruikt worden: we hebben het al allemaal gezien. De vraag luidt of al deze jongeren met tien sessies geholpen kunnen worden. We kunnen misschien vermijden dat ze suïcidaal worden, of we kunnen een periode overbruggen tot ze ergens opgenomen worden.'

En als het na tien sessies nog niet opgelost is en er geen vervolgbehandeling klaar staat? 'We hebben onderling afgesproken dat we niemand in het ijle wegsturen', aldus De Jonghe.

Een jongeman van 20 zit, zonder enig enthousiasme, samen met zijn moeder op de therapeute te wachten. 'Thuis is er altijd boel tussen mijn twee zonen', zegt de vrouw. 'Hij hier heeft een paar dagen in de gevangenis gezeten, en zijn broer al twee keer in Mol.'

'En daar geeft ze *mij* allemaal de schuld van', zucht de jongen.

Waarom hij is meegekomen? 'Omdat ik thuis zo verschrikkelijk ongelukkig ben.'

Meer info: 03-283.83.80

www.tejo.be